

عنوان مقاله:

نقش و مسئولیت اجتماعی معلم در رسانه و عصر دیجیتال

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه فرجی - کارشناسی، مدیریت بیمه، دانشگاه جامع علمی-کاربردی اداره آموزش و پرورش کرج ناحیه ۴، آموزشگاه هجرت

مریم محمدنبدی - گیاهپزشکی، دانشگاه علمی-کاربردی اداره آموزش و پرورش کرج ناحیه ۳، آموزشگاه شهدای گمنام

علی صادقی گوغری - کارشناسی، ریاضی کاربردی، دانشگاه پیام نور سیرجاناداره آموزش و پرورش سیرجان، آموزشگاه جواد الائمه ایزدآباد

سمیه مظفری - کارشناسی، سطح ۲ حوزه، حوزه فاطمه الزهرا بیجاراداره آموزش و پرورش تهران منطقه ۱۷، آموزشگاه اینار

خلاصه مقاله:

این مقاله درصدد بررسی و تبیین تهدیدهای متقابل است که از جانب معلم و فناوری های نوین نسبت به یکدیگر احساس می شود. به این منظور لازم است قلمرو و قابلیت های هر یک از این دو عنصر، مشخص شوند؛ آن گاه امکان جایگزینی هر یک به جای دیگری مورد کنکاش واقع شود. نتیجه گیری نهایی موکول به بررسی این امکان و شرایط آن است. هدف اساسی تعلیم و تربیت، پرورش انسان کامل است. منظور از انسان کامل، انسانی است فرهیخته، خلاق، متفکر، آزاد، خودتنظیم، اصول گرا، ارزشی و اجتماعی. از سوی دیگر، تربیت قرن بیست و یکم با تکیه بر فناوری اطلاعات و با شعار یادگیری مادام العمر، در تلاش برای تحقق انسانی است که در پرسشگری، تفسیر، تجدید نظر، تحلیل و اخذ معنا از اطلاعات برای رسیدن به مقاصد، توانایی دارد. با توجه به این موضوع، نقش و مسئولیت های معلم در قرن بیست و یکم، با چالش های اساسی و بنیادی در امر آموزش روبه رو خواهد شد. از سوی دیگر، طراحی راهبردی برای بستر سازی فناوری اطلاعات در سیستم آموزشی اخیر، مستلزم پذیرش روش آموزشی فراگیر محور می باشد. در این صورت معلم باید فراگیران را دریافت کنندگان صرف اطلاعات نداند، بلکه فراگیران را سازنده اطلاعات در نزد خود و به کمک دیگران، اندیشه ورز، فعال، توضیح دهنده، تفسیرکننده، پرسنده و شرکت کننده در مسایل جمعی بداند. همچنین نقش معلم نیز، از انتقال دهنده دانش، تنها به یکی از منابع کسب دانش، تسهیل کننده، راهنما، شریک و گوش دهنده به دانش ساخته شده به وسیله دیگران، تغییر می یابد. زمانی فراگیر در مسیر رشد و شکوفایی استعدادهایش قرار می گیرد که معلم به عنوان مشاور و منبع هدایت گر، فناوری را با نیازهای دانش آموزان هماهنگ و همساز کند. نکته حائز اهمیت این است که معلم با ایجاد فضای عاطفی و معنوی مناسب در کلاس، انگیزه های درونی لازم را در فراگیران تقویت می نماید. باید توجه داشت انگیزه، تعیین می کند که فراگیر چه مقدار از فعالیتی را که درگیر آن است، یا اطلاعاتی را که با آنها روبه روست یاد می گیرد. همچنین لازم است خاطرنشان نمود که فراگیران مطالبی را که در فضای محبت آمیز و پر عاطفه مورد بحث قرار می دهند، بسیار بهتر می آموزند. قهر این فضای عاطفی در موقعیت های واقعی و در مواجهه با انسان ها رشد می یابد نه در فضای آموزش مجازی. همچنین باید توجه داشت که رشد جنبه اجتماعی انسان و تربیت شهروندی اجتماعی و نیز برخورداری از ارزش های اجتماعی اخلاقی، به عنوان هدف های آموزش و پرورش در حضور معلم و هم سالان به صورت پررنگ تری، رشد می کند و توسعه می یابد. بر این اساس، به نظر می رسد نقش معلم به دلیل تاثیر به سزایی که در تربیت انسانی فرهیخته، حثیدر آموزش های مبتنی بر فناوری و در یادگیری های الکترونیکی دارد، غیر قابل حذف شدن است. در نهایت، نحوه پیوند و نقش متکامل و هم زیستانه این دو عنصر مهم، بدون احساس تهدید از جانب یکدیگر، مورد تحلیل قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

معلم، محیط یادگیری، دیجیتال، مسئولیت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2081683>

